

[Kim Behnke]

virkelig nogle, der har formået at have et højere aktivitetsniveau, end Folketinget havde lagt op til.

Vi er alt i alt ikke tilfredse med, at der er blevet brugt 17 mia. kr. mere end budgetteret på finansloven i 1990, og derfor skal vi indstille tillægsbevillingslovsforslaget til forkastelse.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Nogle få bemærkninger til nogle af de ting, hr. Kim Behnke nævnte.

Jeg deler i og for sig hr. Kim Behnkes utilfredshed med fejlskønnene vedrørende registreringsafgiften for personbiler. Vi har i forbindelse med udarbejdelsen af finanslovsforslaget for 1991 allerede taget højde for den kritik ved at lave en helt anden vurdering af det forventede indtægtskøn i 1991, sådan at vi forhåbentlig og formodentlig ikke bliver udsat for den fejl én gang til. Så jeg er enig på det punkt.

For så vidt angår det manglende provenu fra charterafgiften har vi også taget konsekvensen. Skatteministeren har i går offentliggjort, at han vil fremsætte lovforslag, der retter op på det problem.

Så synes jeg i øvrigt, at det var forkert at rette skytset mod de offentligt ansatte ved at sige, at man ikke kunne have tillid til deres forvaltning i forbindelse med de overskridelser, som vi må erkende at der er. Overskridelserne skyldes for den helt overvejende dels vedkommende lovbundne udgifter til arbejdsløshed, til boligstøtte, til friskoler, til fritidsundervisning på det sociale område. Det er beklageligt, at der er overskridelser dér, men det har altså ikke noget at gøre med den forvaltningsmæssige behandling af sagerne. Det har noget at gøre med, at det er lovbundne udgifter.

Så synes jeg, vi skal glæde os over, at da Fremskridtspartiet første gang stemte for en finanslov, førte det altså til et fald i de statslige udgifter. De faktiske udgifter inden for totalrammeområdet faldt i 1990 med 1 mia. kr. i forhold til 1989. Så det synes jeg også Fremskridtspartiet skulle glæde sig over.

Kim Behnke (FP):

Vi glæder os i Fremskridtspartiet over det, vi har krav på at glæde os over, deriblandt, at 1990 i stil med 1989 har betydet – i hvert fald hvis man måler tingene relativt – at skattetrykket i Danmark er vigende. Det påtager vi os da gerne en del af ansvaret for.

Finansministeren vurderer de forskellige udgiftsoverskridelser, og hvad der er begrundelsen for dem. Lad mig give et enkelt eksempel, nemlig Arbejdsministeriets område.

Der er brugt over 1 mia. kr. ekstra i forhold til finanslovslovsforslagets forudsætninger. Det vil være naturligt at sige: Jamen det er nok, fordi der er så mange flere arbejdsløse. Men kigger man tingene nærmere efter, viser det sig, at det kun er de ca. 200 mio. kr., der skyldes ekstraudgifter til arbejdsløse. De 800 mio. kr., eller 80 pct. af overskridelsen, skyldes, at man rundt omkring har brugt mange, mange flere penge, end der oprindeligt var afsat.

Jeg ved godt, at der er et politisk flertal her i salen, der siger, at man skal forstærke indsatsen for uddannelse af de arbejdssøgende osv. osv., og at det er det, der er årsagen. Vi synes bare, det er utilfredsstillende, at man ikke er i stand til at gøre det inden for de budgetterede rammer.

Jeg minder finansministeren om, hvor ofte han har brugt den vending, at det sker inden for rammerne af de udgifter, der er afsat. Det har altså ikke været tilfældet på en lang række punkter. Jeg er da glad for, at finansministeren er enig i den kritik, der er rejst af det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 123:

Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension.

Af Bakholt (S) m.fl.
(Fremsat 5/2 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.